

OBSAH.

Úvod Strana 1—2

Část první. Hláskosloví.

I. O hláskách vůbec a jejich znameních.	
1. Abeceda § 1	
2. O vyslovování 2—3	
3. O přídechu 4	
II. O samohláskách a dvojhláskách 5—6	
III. O souhláskách 7	
IV. O přízvuku.	
1. O povaze přízvuku 8—9	
2. O kladení přízvuku 10	
3. O proměnách přízvuku 11	
4. O příklonkách 12—13	
5. O předklonkách 14	
V. O proměnách samohlásek.	
1. O střídání samohlásek ve kmenech (Kmenostup) 15—16	
2. O dlužení samohlásek § 17—18	
3. O zkracování samohlásek 19	
4. O stahování samohlásek 20—21	
5. O směšování 22—24	
6. O odsouvání, sesouvání a vysouvání 25—29	
VI. O proměnách souhlásek.	
1. O připodobování 30—32	
2. O rozlišování 33	
3. O zastupování 34—35	
4. O vysouvání 36—38	
5. O odsouvání 39	
6. O vsouvání 40	
7. O přísuvném <i>v</i> 41	
8. O souhláskách <i>σ</i> , <i>ϕ</i> , <i>j</i> 42	

Část druhá. Tvarosloví.

I. Skloňování.

Průprava ke skloňování § 43—47	
<i>Deklinace první</i> 48—55	
A. Substantiva rodu ženského 49—51	
B. Substantiva rodu mužského 52—53	
C. Substantiva stažená 54—55	
<i>Deklinace druhá</i> 56—66	
1. Substantiva 56—57	
2. Adjektiva I. a II. deklinace 58—60	
3. Substantiva a dvojjýchodná adjektiva stažená 61—62	
4. Trojjýchodná adjektiva stažená I. a II. deklinace 63—64	
5. Deklinace II. attická 65—66	
<i>Deklinace třetí</i> 67—95	
A. Kmeny souhláskové:	
I. Kmeny hrdelné a retné 68—69	
II. Kmeny zubné:	
1. Kmeny zubné prosté 70—73	
2. Kmeny zubné končící se <i>v -vτ</i> 74—77	
III. Kmeny plynné:	
1. Kmeny na <i>λ</i> , <i>ρ</i> 78—79	
2. Kmeny na <i>v</i> 80—83	
IV. Kmeny sykavé:	
1. Vzory substantiv středních § 84—85	
2. Vzory substantiv mužských a adjektiv 86—88	
B. Kmeny samohláskové:	
I. Kmeny <i>v -ι</i> a <i>-v</i> 89—92	
II. Kmeny <i>v -av</i> , <i>-ov</i> , <i>-ev</i> 93—94	
III. Kmeny <i>v -ω</i> a <i>-oi</i> 95	
O zvláštích ve skloňování 96—101	
A. Nesklonná 96	
B. Schodná 97—98	
C. Různosklonná 99—100	
D. Různorodá 101	
Adjektiva.	
Přehled adjektiv podle zakončení 102—105	
O stupňování adjektiv 106—111	
A. Prvý způsob stupňování 107—108	
B. Druhý způsob stupňování 109	
C. Zvláštnosti ve stupňování 110—111	

<i>O stupňování příslovčí</i> . . . § 112—114	7. Zájmena vztažná . . . § 126—127
a) Příslovce předložková . . . 112	Přehled zájmen a příslovčí
b) Příslovce adjektivní . . . 113—114	souvztažných 128
<i>O zájmenech</i> 115—128	Dodatek 129
1. Zájmena osobná 115—117	<i>O číslovkách</i> 130—135
2. Zájmena zvratná 118	Výčet číslovek 130
3. Zájmena přivlastňovací . . . 119	1. Číslovky základní . . . 131—132
4. Zájmena vespolečná 120	2. Číslovky řadové 133
5. Zájmena tázací a neurčitá 121—122	3. Příslovce číselná 134
6. Zájmena ukazovací . . . 123—125	4. Číslovky ostatní 135

II. Časování.

<i>Průprava k časování</i> . . . § 136—146	B. Časování sloves nepravidelných na $-\omega$ § 179—183
I. O osobách, číslech, rodech, způsobech a časech . . . 136—137	1. Slovesa ný-ová 180
II. O přímnožku a zdvojení . . . 138—140	2. Slovesa počínavá 181
III. Zvláštnosti v přímnožku a zdvojení 141—144	3. Slovesa epsilonová 182
IV. Rozdělení sloves 145—146	4. Slovesa vícekmenná 183
<i>Slovesa na $-\omega$</i> 147—183	<i>Slovesa na $-\mu$</i> 184—204
A. Časování sloves pravidelných na $-\omega$ 147—178	I. Slovesa prostokmenná . . . 185—198
I. Slovesa samohlásková	1. Slovesa s kmenem otevřeným 185—196
1. Slovesa nestážená . . . 147—152	2. Slovesa s kmenem uzavřeným 197—198
2. Slovesa stažená . . . 153—158	II. Slovesa ný-ová 199—201
II. Slovesa souhlásková	III. Aoristy a perfekta (plusquamperfekta) některých sloves na $-\omega$ 202—204
1. Slovesa němá 159—170	<i>O přízvukování sloves</i> 205—206
2. Slovesa plynná 171—178	

Přídavek I.

A. <i>O mluvě Homérově</i> . . . § 207—230	III. Zvláštnosti v časování § 222—230
I. Zvláštnosti v hláskosloví . . . 208—209	B. <i>O verši Homérově</i> . . . 231—236
II. Zvláštnosti v skloňování . . . 210—221	

Přídavek II.

<i>O mluvě Herodotově</i> . . . § 237—251	II. Zvláštnosti v skloňování § 240—245
I. Zvláštnosti v hláskosloví 238—239	III. Zvláštnosti v časování 246—251

Přídavek III.

A. <i>O mluvě tragiků</i> . . . § 252—253	B. <i>O trimetru iambickém</i> . . . § 254
---	--

Přídavek IV.

Seznam důležitějších sloves § 255

Část třetí. Skladba.

I. Skladba slov ve větě n. skladba ve smyslu užším.

I. <i>O gramatické shodě členů větných</i>: . . . § 256—259 I. vazba podle smyslu . . . 257 II. připodobování . . . 258 III. význam zmocněný . . . 259 II. <i>O členu</i> . . . 260—268 ó, η, τό jako zájmeno ukazovací . . . 261 ó, η, τό jako člen: . . . 262—268 I. ojedínuje n. zobecňuje 263—264 II. zpodstatňuje . . . 265 III. zpřídavňuje . . . 266 IV. odlišuje přívlástek od doplňku . . . 267 V. pozměňuje význam slov . 268 III. <i>O zvláštnostech zájmen</i> . . 269 IV. <i>O pádech</i> . . . 270—291 Nominativ . . . 270 Vokativ . . . 271 Akusativ . . . 272—276 I. Akusativ <i>jednoduchý</i>: 273—275 A. vyjadřuje předmět . . 273—274 B. vyjadřuje přísl. určení . . 275 II. Akusativ <i>dvojitý</i> . . . 276 Genitiv . . . 277—284 A. vyjadřuje přívlástek . . . 278 B. vyjadřuje doplněk . . . 279 C. vyjadřuje předmět: . . 280—283 a) dotykový . . . 281 b) odlukový . . . 282—283 D. vyjadřuje přísl. určení . . 284 Dativ . . . 285—291 A. vyjadřuje předmět: . . 286—289 a) směrový (cílový) . . . 287 b) stykový . . . 288 c) nepřímý (volný) . . . 289	B. vyjadřuje přísl. určení § 290—291 a) lokativní . . . 290 b) instrumentální . . . 291 V. <i>O předložkách</i> . . . 292—296 A. O užívání předložek vůbec . . . 292 B. O užívání předložek zvlášť . . . 293—296 I. Předložky původní 293—295 II. Předložky podružné . . 296 VI. <i>O slovese</i> . . . 297—315 1. Význam sloves podle dějového rodu . . . 297—303 A. Rod činný . . . 297 B. Rod střední . . . 298—302 a) přímý . . . 299 b) nepřímý (prospěchový-původový) . . . 300 c) úsilný . . . 301 Slovesa krytočinná . . . 302 C. Rod trpný . . . 303 2. Význam slovesných tvarů jednotlivých 304—315 A. Tvary <i>indikativu</i>: . . 304—311 I. praesenta . . . 304 II. imperfekta . . . 305 III. futura I. . . . 306—307 IV. perfekta . . . 308 V. plusquamperfekta . . 309 VI. futura III. . . . 310 VII. aoristu . . . 311 B. Tvary slovesné <i>ostatní</i> 312—314 I. Konjunktiv, optativ, imperativ, infinitiv 312—313 II. Participium . . . 314 Tvary slovesné úhrnem . . . 315

II. Skladba vět n. větosloví.

I. <i>O způsobech ve větách hlavních</i> . . . § 316—322 1. Věty vypovídací: . . . 317—318 a) Věty jistící . . . 317 b) Věty podmíněčné . . . 318 2. Věty žádací: . . . 319—320 a) Věty rozkazovací . . . 319 b) Věty přací . . . 320 3. Věty tázací . . . 321 4. Věty zvolací . . . 322	<p>II. <i>O způsobech ve větách vedlejších</i> . . . § 323—340</p> <p>A. O vedlejších větách spoj-
kových . . . 324—336</p> <p>1. Věty důvodové . . . 324</p> <p>2. Věty žádací: . . . 325—327</p> <p>a) Věty účelové . . . 325</p> <p>b) Věty snahové . . . 326</p> <p>c) Věty obavné . . . 327</p> <p>3. Věty účinkové . . . 328—329</p> |
|---|--|

4. Věty podmínkové . . . § 330—333
 5. Věty přípustkové 334
 6. Věty časové 335—336
 B. O vedlejších větách
 v z t a ž n ý c h 337—339
 Zvláštnosti v jejich spojování: přesmykování, připodobování relativa, připodobování opačné . . . 339
 Připodobování způsobů ve větách vedlejších 340
- III. O zkracování vět infinitivem a participiem . 341—359
 O infinitivě 341—347
 A. O infinitivě vůbec . 341—343
 I. O tvarovém významu infinitivu 341
 II. O větném významu infinitivu 342
 III. O vazbách infinitivních . . . 343
 B. O infinitivě zvlášť . 344—347
 I. O infinitivě bez členu: 344—346
 a) žadacím 345
 b) úsudkovém 346
 II. O infinitivě se členem . . . 347
 O participiu 348—359
 I. O tvarovém významu participia 348
 II. O větném významu participia 349—358
 A. Participium spojité: . 350—356
 a) přívlastkové § 351
 b) doplňkové 352—355
 a) podmětne 352
 β) předmětne 353—355
 c) příslovečné 356
 B. Participium nespojité: 357—358
 a) v genitivě 357
 b) v akkusativě 358
 III. O participiu s *άν* 359
 O přídavných jménech slovesných 360
- IV. O řeči nepřímé 361—369
 A. Věty hlavní 362—366
 1. Věty vypovídací: . . . 362—364
 a) Vazba s *ού, ώς* 362
 b) Vazba infinitivní 363
 Vazba participiální 364
 2. Věty žadací 365
 3. Věty tázací 366
 4. Věty zvolací 366
 B. Věty vedlejší 367
 Platnost způsobů ve větách vedlejších (v řeči nepřímé). Předjímaní . 368—369
- V. O skládání vět a jejich částicích 370—374
 I. O záporkách 371—373
 A. Záporky ojedinělé 372
 B. Sbíhání záporok 373
 II. O částicích ostatních 374

PŘÍDAVEK:

1. *Staré Řecko a jeho obyvatelé* str. 236—246
 2. *Řekové a řečtina ve středověku a novověku* 246—248
 3. *Řecký kalendář* 248—257
 4. *Řecké míry a peníze* 258—261

Vysvětlení některých zkratk.

Dm = deponentia mediální.
dp = deponentia passivní.
H., hom. = Homér, homérské.
Her. = dějepisec Herodot.

Ovid. = básník Ovidius.
Verg. = básník Vergilius.
Xen. Anab. = Xenofontova Anabasis.

Číslice za slovesy staženými (1.), (2.), (3.) označují vzory *τιμ(άω)ῶ, φιλ(έω)ῶ, μισθ(όω)ῶ*. Malé číslice a malá písmena u čísel paragrafů odkazují k poznámkám.